

D E C I Z I E

În numele Legii

08 august 2019

mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată, judecător: **Galina Vavrin**

Judecătorii: **Tudor Berdilă și Ion Dănăilă**

Grefier **Liuba Gutcan**

Cu participarea:

Procurorului **Vitalie Cebotari**

Avocatului: **Chelisa Olga**

Interpretului: **Irina Diulmez**

A examinat în ședință deschisă apelurile declarate: de *procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Comrat, Tumba S.* și de partea civilă *Bantiș Cristian* prin intermediul avocatului *Gheorghe Postolachi*, împotriva *sentinței Judecătoriei Comrat (sediul Vulcănești) din 27 martie 2019*, pronunțată în cauza penală privind inculpatul:

Chiruneț Dmitri *****, născut la ***** , originar din mun. ***** și domiciliat în ***** studii medii, necăsătorit; cet. Republicii Moldova, fără antecedente penale,

Acuzat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de **art. 190 alin. (1), art.236 alin.(1) Cod penal.**

Procedura de citare este îndeplinită.

Cauza s-a aflat în procedură: -la Judecătoria Comrat sediul Vulcănești: perioada de la 04 mai 2018 pînă la 24 aprilie 2019.

-la Curtea de Apel Cahul: perioada de la 28 mai 2019 pînă la 23 septembrie 2019.

Asupra apelurilor, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, colegiul judiciar,

C O N S T A T Ă :

În fapt

1. Chiruneț Dmitri, la data de 24 mai 2017, în jurul orelor 16.00, avînd scopul obținerii de profit și dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune,

s-a înțeles, cu Meșa Mihail ***** despre procurarea unei motociclete și deplasându-se în s. *****a procurat de la Meșa Mihail motocicletă sportivă de model „Kawasaki Ninja”, la suma de 1850 euro echivalent a 38 110 lei, cu 37 bancnote a câte 50 euro false.

Astfel, prin acțiunile sale Chiruneț Dmitri a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Codul Penal conform indicilor: „escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile ”.

Tot el, Chiruneț Dmitri, la data de 24 mai 2017, în scopul obținerii de profit, în scopul punerii în circulație a semnelor bănești false , aflându-se în s. ***** a achitat pentru procurarea de la Meșa Mihail a motocicletei sportive de model „Kawasaki Ninja”, cu 37 bancnote a câte 50 euro, care potrivit raportului tehnico-științific de examinare a bancnotelor nr.***** din 09 iunie 2017, sunt false.

Astfel, prin acțiunile sale Chiruneț Dmitri a comis infracțiunea prevăzută de art. 236 alin.(1) Codul Penal conform indicilor: „fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești (bancnotelor și monedelor metalice, inclusiv a celor jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine), a valorilor mobiliare de stat sau a altor titluri de valoare false, utilizate pentru efectuarea plăților”.

Poziția instanței de fond:

3.Prin sentința Judecătoriei Comrat (sediul Vulcănești) din 27 martie 2019 (f.d.17-23,vol.VI) adoptată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale (art.364/1 CPP) :

*S-a încetat procesul penal pornit în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) în privința lui Chiruneț Dmitri ***** , în legătură cu împăcarea părților.*

Chiruneț Dmitri a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.art.75,78, 364¹ alin.(8) Cod penal, cu aplicarea pedepsei penale sub formă de 4 ani închisoare, și potrivit art.72 alin.(3) Cod penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.90 Cod penal, pedeapsa penală aplicată lui Chiruneț Dmitri, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de 4 ani.

Potrivit art.88 alin.(3) Cod penal, art.395 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, s-a inclus perioada ținerii sub arest la domiciliu al lui Chiruneț Dmitri perioada de la 05 decembrie 2017 pînă la 28 februarie 2018.

În privința inculpatului Chiruneț Dmitri a fost aleasă măsura preventivă sub formă de obligațiunea de a nu părăsi țara pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Corpurile delictive: "flash" USB și CD cu înregistrările video de pe teritoriul SRL „Bravo-Profil” care se află anexate la materialele cauzei penale a fi păstrate la dosar.

37 de Bancnote a câte 50 euro care se află la păstrarea IGP al IP RM, scalpul metalic de tăiat hârtie cu 9 lame de rezervă, husă pentru lămi de rezervă și riglă, șablonul bancnotelor de euro, hârtie A4 cu amprentă de culoare neagră care se păstrează la IP Comrat, necesită a fi nimicite după intrare în vigoare a sentinței.

Motocicleta de model „Kawasari Ninja” care se află la păstrare proprietarului Meșa M., a se lăsa la proprietar, după intrarea sentinței în vigoare.

Notebook de model „Samsung” care se află la păstrare la IP Comrat, a fi restituit proprietarului, inculpatului Chiruneț Dmitri, după intrarea sentinței în vigoare.

Solicitarea și argumentele apelurilor:

3.1. *La data de 05 aprilie 2019, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Tumba S.N. a depus cererea de apel (f.d.35-37,vol.II), potrivit căruia se solicită:*

Admiterea apelului.

Casarea sentinței Judecătoriei Comrat sediul Vulcănești din 27 martie 2019, în partea stabilirii pedepsei penale față de inculpatul Chiruneț Dmitri, ca neîntemeiată, cu pronunțarea hotărîrii potrivit căruia, inculpatului Chiruneț, conform art.190 alin.(1) și art.236 alin.(1) Cod penal, a fi aplicată pedeapsa penală sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis, și încasarea cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 49 140 lei.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, a fi inclus în termenul executării pedepsei penale inculpatului Chiruneț Dmitri, perioada ținerii sub arest la domiciliu de la 05 decembrie 2017 pînă la 28 februarie 2018.

Aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv, cu luarea sub strajă în sala de judecată față de inculpatul Chiruneț Dmitri, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, instanța de fond eronat a aplicat prevederile art.90 Cod penal și a suspendat condiționat pedeapsa penală

stabilită inculpatului *Chiruneț Dmitri* cât și eronat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 49 140 lei.

Astfel, *inculpatul Chiruneț Dmitri* este învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de *art.190 alin.(1) și art.236 alin.(1) Cod penal*, care fac parte din categoria infracțiunilor grave.

Apelantul mai menționează că, reieșind din prevederile *art.61 Cod penal*, consideră că aplicarea prevederilor *art.90 Cod penal*, nu corespunde gravității infracțiunii comise, respectiv inculpatului necesită a fi aplicată pedeapsa penală cu executarea reală sub formă de 4 ani închisoare, fiind atins scopul pedepsei penale de corectare a inculpatului, restabilirea echității sociale cât și prevenirea comiterii infracțiunilor noi.

Asemenea instanța de fond eronat a respins solicitarea procurorului privind încasarea *cheltuielilor judiciare* în mărime de 49 140 lei întrucât, instanța de judecată anterior a admis toate solicitările procurorului cu dispunerea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpaților.

În apel se menționează că, din conținutul prevederilor *art.art.227 alin.(1), (2) lit.1) pct. 5),(3), art.229 alin.(1) Cod de procedură penală*, legislația direct indică asupra încasării cheltuielilor de judecată din contul inculpatului.

3.2.1 În cadrul ședinței instanței de fond, *avocatul Gheorghe Postolachi în interesele lui Bantîș Cristian* a înaintat acțiune civilă (f.d.215,vol.V) potrivit căruia s-a solicitat:

Recunoașterea lui Bantîș Cristian în calitate de parte civilă pe prezenta cauză penală de învinuire a lui Chiruneț Dmitri învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.236 alin.(1) și art.190 Cod penal.

Încasarea de la Chiruneț Dmitri, în folosul lui Bantîș Cristian dauna materială în mărime de 2 500 euro cauzat de acesta prin sustragere și daună morală în mărime de 50 000 lei.

3.2.2. Prin încheierea Judecătoriei Comrat din 26 iulie 2018 (f.d.217-218,vol.V) a fost admisă cererea avocatului Postalachi, cu admiterea acțiunii civile declarate de *Bantîș Cristian* către *Chiruneț Dmitri* cu privire la recuperarea prejudiciului material în mărime de 1800 euro, prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, cheltuieli de judecată în mărime de 400 euro.

Bantîș Cristian a fost recunoscut în calitate de parte civilă, iar inculpatul *Chiruneț Dmitri* în calitate de parte civilmente responsabil.

3.2.3. La data de 02 mai 2019, *avocatul Gheorghe Postachi* în interesele părții civile Bantîș Cristian a depus cererea de apel împotriva sentinței nominalizate (f.d.42-43,62-63,vol.VI), potrivit căruia se solicită:

Repunere în termenul de declarare a apelului.

Admiterea apelului cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Comrat sediul Vulcănești din 27 martie 2018.

Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi sentințe potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu admiterea acțiunii și încasarea de la Chiruneț Dmitri, în folosul lui Bantîș Cristian dauna materială în mărime 2 500 euro cauzat de acesta prin sustragere și daună morală în mărime de 20000 lei.

În argumentarea cererii de apel sunt invocate următoarele motive precum că, prin sentința Judecătoreiei Comrat sediul Vulcănești din 27 martie 2018 Chiruneț Dmitri s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 236 alin.1 și art.190 Cod penal și s-a numit pedeapsa: 4 ani închisoare cu aplicare art. 90 Cod penal, sa stabilit pedeapsa condiționat cu termen de probă 4 ani.

În apel se indică că, în procesul examinării judiciare în cauză s-a constatat, că la data de 24 mai 2017, Chiruneț Dmitri, urmărind scopul sustragerii prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, prin utilizarea banilor falși au procurat o motocicletă de model Kawassachi de la cet.Meșă Mihail, la prețul de 1 850 euro cu 37 bancnote false.

Ulterior cet. Chiruneț a vândut această motocicletă altei persoane cu suma de 1100 euro reali, apoi acesta din urmă i-a vândut lui Bantîș Cristian motocicleta cu suma de 1 400 euro , acesta din urmă a reparat motocicleta cu suma de 400 euro în total 1 800 euro .Ulterior, lui Bantîș Cristian i sa ridicat motocicleta de la domiciliu și recunoscută ca corp delict pe prezenta cauză .

Comunică că, Bantîș C. a fost recunoscut ca parte civilă pe cauza penală potrivit art. 61 alin.(1) Cod civil. Astfel, în rezultatul acțiunii prejudiciabile a lui Chiruneț D. lui Bantîș Cristian i sa cauzat daune materiale 1 800 euro lei și morale 50 000 lei precum și cheltuieli în mărime de deplasare 400 euro.

Apelantul menționează că, în temeiul art. 1398, (1) Cod civil, instanța a omis să se pronunțe în dispozitiv asupra acțiunii civile, în partea motivantă instanța a menționat că admite parțial acțiunea civilă și v-a incasa 1 800 euro dauna materială și 5 000 lei dauna morală, însă în dispozitivul instanței a omis să se pronunțe asupra cerințelor date.

Tot odată, apelantul menționează că , prima instanța nemotivat a încetat procesul penal în temeiul art. 190 Cod penal, prin împăcare, or învinuirea înaintată și susținută este cu o calificare eronată și neîntemeiată, adică componența de falsificare a banilor absoarbe componența de excrocherie.

Instanța neîntemeiat a lăsat corpul delict motocicleta la Meșă Mihail, or acesta nu are careva acte ce confirmă dreptul de proprietate.

Astfel, organul de urmărire penală și instanța de fond dubios și greșit au apreciat situația creată referitor la învinuirea formulată lui Chiruneț și a acceptat împăcarea cu Meșă Mihail.

Apelantul solicită repunerea în termen de depunere a apelului din motiv că nu a participat la judecarea cauzei în instanța de fond din motivul neînștiințării și la

fel nu a participat la pronunțarea sentinței și a luat cunoștință de textul deciziei primind copia sentinței la 11 mai 2019 prin poștă, în temeiul *art.403 alin.(1), art.404 alin.(1) Cod de procedură penală*.

Se menționează în apel că instanța de fond a apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei, cu concluzionarea neîntemeiată asupra vinovăției inculpatului pe învinuirea în temeiul art. 190 alin. 2 Cod penal, probele nefiind apreciate conform art. 101 Cod de procedură penală.

Termenul de declarare a apelului:

4. Potrivit art. 402, alin. (1) Cod de procedură penală, „*termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel*”.

Din actele cauzei se constată că, sentința Judecătorei Cahul sediul Vulcănești a fost pronunțată la data de 27 martie 2019, iar cererea de apel depusă de procuror, la data de 05 aprilie 2019, prin urmare se constată că *apelul procurorului este depus în termen*.

La data de 07 mai 2019, *avocatul Postolachi Gheorghe* în interesele *părții civile Bantîș Crisitan* a înaintat apel împotriva sentinței Judecătorei Cahul sediul Vulcănești din 27 martie 2019 cu solicitarea repunerii în termen a apelului.

Argumentele părților

5. În cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat: *partea vătămată Meșa Mihail, avocatul Postolachi Gheorghe și partea civilă Bantîș Cristian*, fiind legal citați, fapt confirmat prin avizele de recepție (f.d.61,71,72,73,vol.VI) nu au solicitat prin cerere amânarea ședinței de judecată sau informarea instanței despre imposibilitatea prezentării.

Conform art. 412 alin.(5) Cod de procedură penală „*neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei*”.

Pornind de la norma citată, colegiul judiciar atestă că *partea vătămată Meșa Mihail, avocatul Postolachi Gheorghe și partea civilă Bantîș Cristian* au fost legal citați, fapt confirmat prin avize de recepție, care nu au solicitat examinarea în lipsa sau imposibilitatea prezentării, Colegiul judiciar, a dispus examinare cauzei penale în lipsa acestora.

Procurorul Cebotari Vitali în ședința instanței de apel, a comunicat despre necesitatea admiterii apelului declarat de Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Comrat cu casarea sentinței instanței de fond, deoarece pedeapsa aplicată *inculpatului Chiruneț Dmitri* este una prea blândă și urmează a fi aplicată o pedeapsă penală reală sub formă de 4 ani închisoare cu dispunerea încasării cheltuiitor judiciare în mărime de 49 140 lei.

Asemenea consideră necesar a fi admisă și cererea de apel declarată de *avocatul Postolachi Gheorghe și partea civilă Bantîș Cristian* în sensul formulat.

Avocatul Kelsa Olga cît și *inculpatul Chiruneț Dmitri* în ședința instanței de apel au comunicat că, instanța de fond a emis o sentință întemeiată fiind supuse analizei toate probele și consideră necesar a fi respinse cererile de apel declarate de procurorul cît și apelul al părții civile.

Astfel, inculpatul din momentul comiterii infracțiunii și pînă la momentul reținerii, și-a recunoscut vina, a conlucrat cu organul de urmărire penală, cauza penală fiind examinată în procedură simplificată, fiind prima abatere de la lege. În prezenta cauză penală *Meșă Mihail* a fost recunoscut ca parte vătămată, cu care inculpatul s-a împăcat și a restituit motocicleta.

Cît privește apelul părții civile, consideră oportun a fi respins ca neîntemeiat, deși recunoaște dreptul la despăgubire a părții civile, dar ultimul nu a confirmat cuantumul prejudiciului material.

Aprecierea instanței de apel:

6.1. Privind apelul părții civile.

Cu privire la apelul declarat de *avocatul Postolachi Gheorghe* în interesele părții civile *Bantîș Cristian*, colegiul judiciar constată că apelul este depus peste termen din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, este în drept să respingă apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 402.*

Potrivit prevederilor art. 402 Cod de procedură penală, *Termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. În cazurile prevăzute în art. 401 alin.(1) pct. 5) și 6), calea de atac poate fi exercitată de îndată după pronunțarea încheierii, prin care instanța a dispus asupra cheltuielilor judiciare sau a luat o altă măsură, dar nu mai târziu de 15 zile de la pronunțarea sentinței prin care s-a soluționat cauza. Judecarea apelului se face numai după soluționarea cauzei în fond, în afară de cazul cînd procesul a fost suspendat.*

Lecturând materialele cauzei penale, Colegiul judiciar atestă că, în cadrul ședinței instanței de fond, *avocatul Gheorghe Postolachi* în interesele lui *Bantîș Cristian* a înaintat acțiune civilă (f.d.215,vol.V) potrivit căruia s-a solicitat:

-recunoașterea lui *Bantîș Cristian* în calitate de parte civilă pe prezenta cauză penală de învinuire a lui *Chiruneț Dmitri* învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de *art.236 alin.(1) și art.190 Cod penal*.

-încasarea de la *Chiruneț Dmitri*, în folosul lui *Bantîș Cristian* dauna materială în mărime de 2 500 euro cauzat de acesta prin sustragere și daună morală în mărime de 50 000 lei.

Prin încheierea Judecătorei Comrat din 26 iulie 2018 (f.d.217-218,vol.V) a fost admisă cererea avocatului Postalachi Gh., cu admiterea acțiunii civile declarate de Bantîș Cristian către Chiruneț Dmitri cu privire la recuperarea prejudiciului material și prejudiciului moral

Bantîș Cristian a fost recunoscut în calitate de parte civilă iar inculpatul Chiruneț Dmitri în calitate de parte civilmente responsabil.

De către instanța de fond, în prezenta cauză penală, ședința de judecată a fost numită pentru 20 martie 2019, fiind înștiințat despre ora și locul examinării cauzei, *avocatul Postalachi Gh.*, potrivit avizului de recepție, citația nu a fost reclamată (f.d.244,vol.V).

Cauza penală a fost amânată pentru data de 27 martie 2019. Pentru data de 27 martie 2019, *avocatul Postalachi Gh.*, nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat (f.d.15,vol.VI) amânarea examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, fiind *pronunțată sentința* Judecătorei Comrat sediul Vulcănești la data de 27 martie 2019 (f.d.16,vol.VI).

Potrivit *scrisorii de expediere* (f.d.24,vol.VI) la data de 28 martie 2019, în adresa *avocatului Postalachi Gh.*, a fost remisă sentința Judecătorei Comrat sediul Vulcănești la data de 27 martie 2019, fiind recepționată la 12 aprilie 2019 (f.d.31).

Colegiul constată că, apelul avocatului *Postalachi Gh.* în interesul părții civile *Bantîș Cristian* înaintat ca dezacord la sentința Judecătorei Comrat sediul Vulcănești din 27 martie 2019, a fost declarat la data de 02 mai 2019 (f.d.41,,vol.VI), astfel, se atestă că, cererea de apel este depusă peste termen, cu omiterea termenului de atac de 21 zi (ultima zi de depunere a apelului fiind data de 11.04.2019).

Cu referință la caz Colegiul judiciar remarcă, că potrivit dispozițiilor articolelor 230, 231, 234 ale Codului de procedură penală „în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen”, „termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni și ani”, „dacă persoana respectivă a omis termenul procedural din motive întemeiate, acesta poate fi restabilit, la cererea ei, prin hotărîre a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată, în condițiile legii. Termenul omis poate fi restabilit numai în privința persoanei menționate în acest alineat, dar nu și în privința altor persoane”.

Colegiul judiciar, remarcă faptul că, apelantul ca temei de repunere în termen a apelului și motiv de omitere de declarare a apelului a invocat faptul recepționării sentinței la data de 11.05.2019 (sau potrivit recipisei de înmînare a copiei sentinței este data de 12.04.2019, vol.6, f.d. 31).

Prin urmare, având în vedere că *avocatul Postolachi Gh.* În calitate de reprezentant al părții civile, a cunoscut despre existența în examinare a cauzei penale (f.d. 223 vol.5 despre citare pentru data de 26.10.2018). Anume el a depus acțiunea civilă care a fost admisă spre examinare de prima instanță, tot el a solicitând: luarea cunoștință cu materialele cauzei penale (cererea din 26.07.2018, vol.5, f.d. 224), iar corespondența cu încheierea de stabilire a ședinței preliminare din 20.02.2019 (vol.5, f.d. 243) avocatul nu a reclamat, amânarea ședinței din data de 27 martie 2019 (vol.6, f.d. 15), astfel neprezentându-se la pronunțare, pornind din prevederile *art. 402 Cod penal*, instanța de apel consideră la caz, că termenul de apel de 15 zile, a început să curgă de la data pronunțării sentinței, iar avocatul trebuia să întreprindă toate măsurile pentru a se interesa de soarta dosarului și să-i exercită dreptul de atac în termenii prevăzuți de legislație.

Or, *avocatul Postolachi Gh.*, a cunoscut despre data pronunțării sentinței de către prima instanță, însă neprezentarea lor la pronunțarea sentinței, nu justifică calcularea termenului de depunere a apelului, de la data înmânării copiei de pe sentință, așa cum acesta a cunoscut că prezenta cauză penală se află în examinare, și a fost informat despre data ședinței când va fi pronunțată sentința.

Astfel, rezultă că termenul limită până la care *avocatul Gheorghe Postolachi* putea să depună apel împotriva sentinței primei instanțe, este data de 11 aprilie 2019. Însă *avocatul Gheorghe Postolachi* a depus (prin fax/poșta electronică) cererea de apel la data de 02 mai 2019 (vol.6, f.d. 41-43).

Astfel, colegiul judiciar nu a stabilit careva motive întemeiate pentru repunerea în termen a apelului, întru cât examinarea apelului peste termen neîntemeiat se încalcă drepturile societății, altor participanți la proces și nu poate fi arbitrar față de această parte fiind astfel încălcat și principiul securității raporturilor juridice care cere că, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor nu mai poate fi pusă în discuție (cauza CEDO: *Melnic v. Moldova (nr.6923/03) din 14 noiembrie 2006*).

O astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din CEDO, având în vedere că prelungirea nejustificativă a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. De exemplu *cauza "Construct Confort" SRL versus Republica Moldova* hot. din 28.05.2019, *cauza Bodiu versus Republica Moldova* hot. din 1806.2019.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina, 03 aprilie 2008*, Curtea europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi

extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Verificarea corectitudinii sesizării instanței de apel presupune că instanța urmează să verifice dacă sentința atacată este supusă apelului potrivit legii, dacă cererea de apel aparține unei persoane care este titular legal al dreptului de apel, dacă cererea de apel a fost declarată în termenul legal. În cazul în care apelul este inadmisibil sau tardiv, judecata nu mai are loc, întrucât instanța de apel nu a fost sesizată în conformitate cu legislația.

În afară de această, în conformitate cu art.55 din Constituție, *orice persoană își exercită drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile altora. Organele jurisdicționale au obligația să pună capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.*

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul, ca fiind depus peste termen fără a constata temeiuri de repunere în termen a apelului.

6.2. Privind apelul procurorului.

Examinând sentința atacată în raport cu actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate, precum și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, conform dispozițiilor *art. art. 414-418 Cod de procedură penală*, Colegiul judiciar conchide asupra necesității admiterii apelului declarat de procuror, cu casarea parțială din oficiu, în latura civilă, în partea soluționării acțiunii civile depuse de *Bantîș Crisitan*, a *sentinței Judecătoriei Comrat sediul Vulcănești din 27 martie 2019* cu adoptarea hotărîrii noi, în această parte.

Cît privește acțiunea civilă declarată de *partea civilă Bantîș Cristian* Colegiul judiciar a constatat că în instanța de fond, *avocatul Gheorghe Postolachi în interesele lui Bantîș Cristian* a înaintat *acțiunea civilă* (f.d.215,vol.V) potrivit căruia s-a solicitat:

-recunoașterea lui *Bantîș Cristian* în calitate de parte civilă pe prezenta cauză penală de învinuire a lui *Chiruneț Dmitri* învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de *art.236 alin.(1) și art.190 Cod penal*.

-încasarea de la *Chiruneț Dmitri*, în folosul lui *Bantîș Cristian* dauna materială în mărime de 2 500 euro cauzat de acesta prin sustragere și daună morală în mărime de 50 000 lei.

Prin încheierea Judecătorei Comrat din 26 iulie 2018 (f.d.217-218,vol.V) a fost admisă cererea avocatului Postalachi Gh., cu admiterea acțiunii civile declarate de Bantîș Cristian către Chiruneț Dmitri cu privire la recuperarea prejudiciului material și prejudiciului moral Bantîș Cristian a fost recunoscut în calitate de parte civilă iar inculpatul Chiruneț Dmitri în calitate de parte civilmente responsabil.

Art. 225 alin.(1),(2),(3) Cod de procedură penală, prevede că, *judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingerea.*

Conform art. 1398 alin.(1) Cod civil, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral, cauzat prin acțiunea sau omisiune.*

Examinând sentința atacată, Colegiul judiciar atestă că în partea motivată instanța a menționat că *admite parțial acțiunea civilă*, cu dispunerea încasării prejudiciului material în mărime de 1 800 euro și 5 000 lei prejudiciu moral.

Tot odată , instanța de fond a omis să se expună în *dispozitiv*, asupra acțiunii civile declarate de Bantîș Crisitan, în consecință este constatată contradicția în părțile componente al sentinței : partea descriptivă și dispozitivul sentinței privind soluționarea acțiunii civile.

Or, potrivit art.387 alin.(1) (3) Cod de procedură penală, *odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.*

În ședința instanței de apel inculpatul Chiruneț Dmitrii a fost de acord în principiu cu acțiunea civilă , dar solicită prezentarea de partea civilă a probelor ce ar confirma cuantumul prejudiciului material.

Astfel, Colegiul judiciar consideră necesar a fi admisă acțiunea civilă declarată de Bantîș Crisitan prin intermediul avocatului Gheorghe Postolachi, însă asupra cuantumului despăgubirilor cuvenit se v-a pronunța instanța de judecată în ordinea procedurii civile dat fiind faptul ca partea civilă nu s-a prezentat la ședințele de judecată a instanței de fond, nu a certificat prin probe cele solicitate, respectiv pretențiile înaintate urmează a foi concretizate și probate.

Cît privește apelul procurorului ce se referă la *stabilirea pedepsei penale* inculpatului Chiruneț Dmitri, Colegiul judiciar constată următoarele.

De către procuror, nu se contestă încadrarea juridică a faptei comise și vinovăția inculpatului Chiruneț Dmitri, dar este rezervat asupra stabilirii pedepsei penale cât și a cheltuielilor judiciare.

Colegiul judiciar atestă că, față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpaților, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și nici n-au fost cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, așa cum nu au solicitat-o părțile.

Colegiul judiciar constată că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe *Chiruneț Dmitri* culpabil de comiterea faptelor imputate, infracțiuni prevăzute de art. 190 alin.(1) Codul Penal conform indicilor: „*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile*” cât și de art. 236 alin.(1) Codul Penal conform indicilor: „*fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a semnelor bănești (bancnotelor și monedelor metalice, inclusiv a celor jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine), a valorilor mobiliare de stat sau a altor titluri de valoare false, utilizate pentru efectuarea plăților*” fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător.

La judecarea cauzei instanța de fond corect a constatat circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția *inculpatului Chiruneț Dmitri* în comiterea infracțiunilor imputate, și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile *art.101 Cod de procedură penală*.

Se reține că legislatorul a prevăzut că, obiectul juridic nemijlocit în speță îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea vieții persoanei.

Potrivit art. 7 Cod penal, *“la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală”*.

În conformitate cu art. 61 alin.(2) Cod penal, *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea, resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane*.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *”La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia*.

Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă*.

Instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art.364¹ alin.(1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul judiciar a constatat, că la judecarea cauzei instanța de fond a respectat prevederile *art. 364¹ Cod de procedură penală* și corect a examinat și acceptat cererea inculpatului *Chiruneț Dmitri* privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și corect a constatat circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția *inculpatului Chiruneț Dmitri* în comiterea infracțiunilor imputate, în baza probelor administrate și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

Colegiul judiciar remarcă că prima instanță la individualizarea pedepsei penale, a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor

săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia precum și faptul că partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, care a solicitat ca fiul său să nu fie izolat de societate prin închisoare.

Procurorul nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond, și nici calificarea faptei imputate, dar este rezervat asupra individualizării pedepsei penale de către instanța de fond, pe care o consideră nejustificat de blîndă, cît privește suspendarea condiționată a pedepsei penale.

Procurorul pretinde că pedeapsa aplicată sub formă de privațiune de libertate cu suspendarea condiționată este una blîndă, neproportională speței.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei autorului.

Sancțiunea *art.236 alin.(1) Cod penal*, prevede pedeapsa penală *maximă* închisoare de la 5 pînă la 10 ani privațiune de libertate.

Colegiul remarcă că, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor *art.90 Cod penal* are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sînt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvîrșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Deci, după efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul aplicării închisorii, continuă operațiunea de individualizare, în aspectul executării pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, adică de încercare.

Colegiul judiciar conchide că, la stabilirea pedepsei, de către prima instanță, s-a ținut cont de faptul că, *inculpatul* a comis o infracțiune intenționată de categoria infracțiunilor grave, și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, pedeapsa penală aplicată acestuia sub formă de *4 ani privațiune de libertate cu suspendarea condiționată a pedepsei penale pe un termen de 4 ani*, este corespunzătoare și echitabilă, nefiind cazul executării reale a pedepsei penale.

Inculpatul Chiruneț Dmitri, a comis o infracțiune care conform art. 16 Cod Penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, anterior nu a fost atras la răspundere penală, și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Colegiul judiciar consideră că aplicarea pedepsei închisoare cu executarea reală în speță nu este echitabilă, or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare sunt irelevante afirmațiile procurorului precum că instanța a aplicat pedeapsa penală blândă față de inculpat și nu a individualizat pedeapsa față de acesta.

Cît privește argumentul procurorului precum că, inculpatul este învinuit în comiterea infracțiunii grave, colegiul judiciar atestă că, aplicarea prevederilor *art. 90 Cod penal* - suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Circumstanțele date determină instanța de apel de a considera, că pedeapsa stabilită de prima instanță lui *Chiruneț Dmitri* va asigura restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului în realizarea scopului legii penale stabilit la *art. 61 Cod penal*.

În opinia Colegiului judiciar pedeapsa stabilită de instanța de fond este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudine inculpatului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia.

Cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare se constată că procurorul solicită încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 49 140 lei.

Colegiul judiciar atestă că, instanța de fond corect a dispus respingerea solicitării acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului *Chiruneț Dmitri a cheltuielilor judiciare* în mărime de 49 140 lei în beneficiul statului cheltuieli legate de efectuarea expertizelor pe dosar.

Respectiv argumentele procurorului aduse la segmentul *încasării cheltuielilor judiciare* din contul inculpatului necesită a fi respinse din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 143, alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală*).

Colegiul judiciar consideră necesar de a face trimitere și la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare pînă la 09.02.2018), care stipulează că *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat*.

Drept urmare celor invocate se conchide că, în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Cu referire la cele expuse, la caz se reține că, cheltuielile legate de efectuarea expertizelor din cadrul prezentei cauze penale la suma de 49 140 lei, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția *inculpatului Chiruneț Dmitri*, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Mai mult, potrivit art. 75, alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016 (M.O. nr. 157-162/316 din 10.06.2016), se stipulează că, (3) în cauzele penale, *cheltuielile pentru efectuarea expertizei sînt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova*.

În această ordine de idei, Colegiul judiciar constată că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul de stat.

Un singur fapt că statul în persoana acuzatorului de stat a demonstrat vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii, prin acțiuni de procedură, inclusiv, raporturile

judiciare, nu implică în mod automat încasarea acestei sume din contul inculpatului, decât în cazurile prevăzute de lege.

Respectiv, argumentele procurorului că statul pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli, care urmează a fi recuperate din contul inculpatului, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Cît privește argumentul procurorului că reieșind din *art. 229 Cod de procedură penală*, instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, este neîntemeiat, or, efectuarea *expertizelor în cauză* ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar în lipsa unei astfel de expertize procurorul ar fi fost în imposibilitate încadreze juridic corect acțiunile *inculpatului Chiruneț Dmitri* și să formuleze învinuirea acestuia, și ulterior, în instanța de judecată să demonstreze săvârșirea infracțiunii.

La caz, este necesar a face relevanță la jurisprudența CEDO și anume *cauza Masson și Van Zon contra Olandei din 28 septembrie 1995, Seria A, nr. 327*, potrivit căruia Curtea a statuat că, încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului urmează a fi îndreptățită prin cadrul legislației interne.

Sub aspectele de drept relevate, vis-a-vis de argumentele apelurile supuse analizării ce au fost combătute prin cumulul probelor prezentate și cercetate în cadrul instanței de judecată și nu pot fi reținute ca temei de casare a sentinței contestate, precum și situației de fapt prezentată în speță, Colegiul judiciar consideră că apelul procurorului necesită a fi admis, din oficiu, cu casarea sentinței contestate în latura civilă, în partea soluționării acțiunii civile depuse de *Bantîș Crisitan*.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, conducându-se de *art.art.388 alin.(3), 415-418 Cod de procedură penală*, Colegiul judiciar,

DECIDE:

Se respinge ca neîntemeiată *cererea de repunere în termen* a apelului depusă de *avocatul Postolachi Gheorghe* în interesele *părții civile Bantîș Cristian*.

Se respinge apelul declarat de *avocatul Postolachi Gheorghe* în interesele *părții civile Bantîș Cristian* ca fiind depus *peste termen*.

Se admite apelul *procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Comrat, Tumba S.*

Se casează parțial, inclusiv din oficiu, *sentința Judecătoriei Comrat (sediul Vulcănești) din 27 martie 2019*, pronunțată în cauza penală de învinuire al lui *Chiruneț Dmitri* în comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 190 alin. (1), art.236 alin.(1) Cod penal*, în latura civilă, în partea soluționării acțiunii civile depuse de *Bantîș Crisitan* și pronunță o nouă hotărâre în această parte după cum urmează:

Se admite în principiu acțiunea civilă depusă de *Bantîș Crisitan*, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În rest *sentința Judecătorei Comrat (sediul Vulcănești) din 27 martie 2019*, se menține.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile, de la pronunțarea deciziei integrale.

Pronunțarea deciziei integrale a avut loc în ședință publică astăzi, la data de 23 septembrie 2019.

Președintele ședinței,
Galina Vavrin
Dănăilă

Judecător
Tudor Berdilă

Judecător
Ion